N°. 2193. **DE TIJD.** 1854.

NOORD-HOLLANDSCHE COURANT.

Dieu et mon droit.

Deze COURANT verschijnt te AMSTERDAM, Dagelijks, behalve des Zondags. Het abonnement voor 3 maanden is *f* 5.00; voor de buitensteden *f* 6.00; *franko* door het geheele Rijk.
Brieven, *Gelden*, enz. FRANKO te adresseeren aan het Bureau dezer COURANT.

DONDERDAG, 13 JULIJ.

AMSTERDAM, 12 Julij.

De gevolgtrekkingen, waartoe het *Handelsblad* komt, na het laatste artikel van de *Amsterdamsche Courant* (Zie ons vorig Nommer) gerezumeerd te hebben, verdienen opgemerkt te worden. Wij laten ze hier volgen:

»1°. Dat, zoodra en zoolang dit ministerie waarlijk constitutioneel wil handelen zonder te heulen met de reactie en de anti-revolutie, er, naar onze bescheiden meening, geene schoefte aan een ministerie-Thorbecke bestaat, en de constitutionele partij het bestaande ministerie zeker wel zal willen ondersteunen, zeker niet zal willen ondermijnen; 2°. dat evenwel de constitutionele partij zich zeker niet zal laten intimideren, en dat, zoolang en zoodra het tegenwoordig ministerie zich schijnbaar tegen de personaliteit van den heer Thorbecke, maar in waarheid tegen den wezenlijken, gematigden, degelijken vooruitgang aankant, de constitutionele partij zeker niet aarzelen zal bij den koning, in het belang des Vaderlands, op de benoeming van een waarlijk constitutioneel ministerie, met of zonder den heer Thorbecke, eerbiedig aan te dringen; en 3°. dat, zoo die poging voor een oogenblik reactie mogt te weeg brengen of de grondwettige beginselen mogt doen gevaar loopen, de constitutioneele partij te overtuigd is van de zucht des konings ter bevordering der algemeene belangen, dan dat zij niet met volkomen vertrouwen Zijne beslissing ten dien aanzien zou afwachten."

Aan het mandement van den Bisschop van Amiens ontleenen we, ten slotte, de volgende beschouwing.

»De politieke eerzucht en het godsdienstig proselytisme, die twee driften, welke het leven, de ziel van Rusland zijn, loopen uit en treffen zich te zamen in een zelfde punt, in den haat tegen Rome. De ondergang van den Heiligen Stoel, ziedaar de bepaalde gedachte, waarin de twee denkbeelden, — de overheersching der Slavonische stammen en de zegepraal der orthodoxie, — die de gansche politiek uitmaken van den Czaar, elkander ontmoeten en zich als met een enkel woord uitspreken.

»Zoo het geschiedde ons vergunde die politiek van stap tot stap na te gaan op de groote wegen, waar zij zich soms vertoont, of in de onderaardsche gangen, waar zij meestal gebruik van maakt, zou het gemakkelijk zijn aan te toonen, dat hierin het beginsel van eenheid ligt, 'twelk alle schijnbare tegenstrijdigheden met elkander verzoent, en, zonder ze evenwel te regtvaardigen, de opheldering geeft van zoo menige treurige en schandelijke bladzijde, doch bovenal de reden opgeeft der jongste ondernemingen, welke de wereld met verbaasdheid hebben geslagen en doen opstaan, om hare toekomst te verdedigen.

»Doch waartoe zou het dienen zulks opzettelijk na te gaan? De Czaar heeft immers zijne bedoeling niet ontveinsd? Of hebt gij het niet gehoord, toen hij de Moskovische natie in de wapenen riep, hoe hij haar de goddelijke beteekenis van den aangeheven oorlogskreet verklaarde, en ze op het gemoed drukte, dat het was voor de orthodoxie dat zij overwinnen of sterven moest. De Moskovische natie heeft op dat woord van den Czaar getrild van vervoering want zij vond er haar genie, haar hartstogt in terug.

»Het Katholicismus moet zich niet minder helderziende toonen dan het schisma. Rusland en de Czaar zeggen u dat zij ten heiligen oorlog optrekken. Gelooft het, niet omdat zij het zeggen, maar omdat alles u zegt, dat zij niets anders willen. De wereld is in hare diepste grondslagen door den onderaardschen arbeid der geheime genootschappen ondermijnd; de Keizer van Rusland weet zulks, en hij schudt de wereld, op het gevaar af dat zij in puin zal nederstorten. Hoe is die misdaad, die dwaasheid te verklaren? Zeer natuurlijk. De Keizer van Rusland heeft de gevaren, de moeijelijkheden gezien, waarmede alle gouvernementen van Europa te kampen hebben, en hij heeft ze zich grooter voorgesteld dan ze zijn. Hij heeft berekend dat hij van die mogendheden dadelijk niets te vreezen had, en dat daarenboven zijn rijk door de sterkte heid zijner konstitutie bovenal beschermd werd. Wij gelooven dat hij zich ook hierin bedrogen heeft. Maar, hoe het zij, de toestand waarin de wereld door de revolutie gebragt is, scheen hem toe eene gunstige gelegenheid te zijn, om een beslissenden stap te doen naar het vaste doel, dat aan zijn politiek en aan de toekomst van Rusland is voorgeteekend. De groote natiën van Europa, die t' huis te veel werk hadden, zouden hem den weg niet versperren. Voorts hoopte hij een dier natiën ten minste op de duistere paden, waar langs hij in den beginne zijn doel zocht te bereiken, te zullen medeslepen. Maar toen hij in die natie, in plaats van eene deelgenoote, een open en eerlijken tegenstander heeft aangetroffen, toen hij zich ontmaskerd zag, en uit zijn onderaardsche schuilhoek moest te voorschijn treden, en zich gedwongen zag om terug te trekken of in 't volle daglicht te strijden, heeft hij den kamp aanvaard. Van dien weg, door eene onverbiddelijke bestemming voorgetrokken, kon men niet terugkeeren. In ieder geval, wat zegt het of de wereld beroerd wordt? Konstantinopel is de weg naar Rome, en te Rome moet men eindelijk komen, al ware het ook over de puinhoopen der beschaafde wereld heen. Alarik, de barbaar, die in vroeger tijd uit het Noorden kwam afzakken, zeide reeds dat hij door een onoverwinnelijk instinkt werd voortgedreven om Rome te vernielen. En hij trok op Rome los, zonder zich te bekommeren over hetgeen onder zijne schreden trilde, of rondom hen in puin viel. De zwelling van het zeil gaf hem te kennen dat de wind naar den kant van Italië heenblies; hij gaf bevel het anker te ligten, zonder acht te slaan op de stormen, waarvan de stuurman hem aan den horizont de voorteekenen wees.

»Maar Alarik, en ook Attila, die geessel Gods, moeten niet verward worden met den Czaar. Zij hadden eene andere zending; zij waren de gezanten zoowel van de barmhartigheid als van de geregte gramschap des hemels. Zij kwamen ja een wereld verwoesten, maar om den grond schoon te vagen en de elementen eener nieuwe wereld aan te brengen. Toen het werk der verwoestingen dat zij moesten uitvoeren, verrigt was, bevond men dat hun zwaard slechts datgene getroffen had, wat er voor bestemd was, terwijl alles wat ten leven was geteekend, was gespaard gebleven. Het heidensche Rome was verdwenen, en ge aanschouwt alleen het christelijke Rome. De barbaarsche volken staan er rondom geschaard. Zij hebben hunne tenten opgeslagen en vragen om in het doopsel gereinigd te worden van het bloed dat hen aankleefde. Met het Evangelie in de hand, wijdt Rome hen in het maatschappelijk leven, en verklaart hun al de goddelijke voorwaarden der orde en der vrijheid.

»De nieuwe inval, waarmede het Noorden ons bedreigt, zou eene geheel tegenovergestelde uitkomst te weeg brengen. Het zou niet de wedergeboorte, maar de dood der beschaving zijn. Verbeeldt u den Czaar, meester van Rome, zettende zijn zwaard op het hart-zelf der katholieke wereld: geen leven meer en geen vrijheid, het menschelijk geweten is getroffen in het gezag, dat zijne onafhankelijkheid beschermde en al zijne regten bewaakte. De menschheid treedt weder in den ijzeren cirkel, waarmede het heidendom haar omsloot en die door de Kerk werd verbroken.

»Maar het heidensche beginsel, in de Romeinsche Keizers overwonnen, zal na achttien eeuwen niet weder zegevieren in den Keizer van Rusland.

»De Keizer van Rusland is zonder twijfel een der ontzaggelijkste magten, die in de wereld zijn opgetreden:

»Minder ontzaggelijk evenwel dan de Romeinsche Keizers.

»Reeds heeft de Czaar bijna een derde gedeelte van den aardbol in zijn rijk opgenomen.

»Het rijk der Cæsars omvatte de geheel bekende wereld.

»De Paus, wiens zachte en hemelsche gestalte ons op dit oogenblik voor den geest komt naast de gestalte van den Czaar, is menschelijkerwijs gesproken, ongetwijfeld een der zwakste mogendheden.

»Maar hij is niet zwakker dan de H. Petrus en zijne eerste opvolgers, en de katakomben waren geen verblijfplaatsen, sterker en beter verdedigd dan het Vatikaan.

»De Pausen hebben de Cæsars overwonnen.

»De Czaar zal den Paus niet overwinnen.

»In den zetel welken een Gallileesch visscher voor achttien eeuwen in het centrum der Romeinsche wereld, tegenover het kapitool heeft gevestigd is iets, dat de menschen in hunne instellingen niet weten te leggen. Rampzalig zijn de mogendheden voor wie het wonder dier magt bedekt blijft.

»Attila boog zijn zwaard voor haar. Alle zwaarden, die zich tegen haar hebben opgeheven, zijn in stukken gebroken: ook de Czaar zal er het zijne op verbrijzelen. In het christelijk Rome is de verwezenlijking van al de fabelen, waarmede het oude Rome haar hoogmoed zocht te streelen. Daar ligt de onbewegelijke rots, rondom welke, tot den afloop der eeuwen, al de bewegingen der menschheid zich zullen vervullen. *Capitoli immobile saxum.* »Gij zijt Petrus" — zeide Jezus Christus, — »en op dien Petrus zal ik mijne Kerk bouwen, en de poorten der hel zullen op haar niet vermogen." Het Romeinsche rijk is verdwenen, en ook het Russische rijk zal voor die belofte Gods opgaan in rook."

Men leest in den *Univers*, onder het opschrift van: *Chineeschen opstand*, het volgende:

»De opstand, die China beroert, kan in die gewesten voor de toekomst der Kerk de ernstigste gevolgen hebben. Naar gelang de eene of andere partij de overhand heeft, naar gelang de overwinnende partij zal meenen, zich over de Christenen te prijzen of te beklagen te hebben, kunnen de Christenen het voorwerp van een sympathieke verdraagzaamheid of eener onverzoenlijke vervolging worden. En, tusschen Christenen en Christenen, kennen de Chineezen geen onderscheid: ongeloovigen of geloovigen, Protestanten of Katholieken, al de Europeanen zijn voor hunne oogen gelijk; en wijl zij, van een anderen kant, slechts in aanraking komen met vreemdelingen, die voorbijgaan, of die, in de havensteden gevestigd, nimmer in het binnenste van het rijk doordringen, zoo zullen het de katholieke missionarissen en de Christenen onder hen zijn, die de uitwerking hunner dankbaarheid of haat moeten ondervinden.

»In die gesteldheid begrijpt men hoe noodzakelijk het is, dat in 't algemeen de Europeanen en bovenal de officieele vertegenwoordigers der verscheidene christelijke mogendheden zorgen, van slechts met de uiterste voorzigtigheid en bedachtzaamheid te handelen. Een onbedachte stap, mogt ze door de loffelijkste bedoelingen worden ingeboezemd, zou de heillooste gevolgen kunnen na zich slepen.

»Een voornaam persoon die in China een gewigtigen post vervulde en in die gewesten eene herinnering heeft achtergelaten, welke de afstand en de tijd niet zullen uitwisschen, meende dat het tot eene gezonde staatkunde behoorde, dat men openlijk de partij des Keizers gekozen, en hem tot prijs eener krachtige hulp, de godsdienstvrijheid der Christenen gevraagd hadde. 't Is waarschijnlijk dat in de gesteldheid, waarin de Keizer zich bevindt, deze niet geweigerd, maar ten minste belangrijke koncessien zou verleend hebben; wij behoeven niet aan te wijzen welke voordeelen de godsdienst zou verkregen hebben, in de veronderstelling, dat eindelijk de overwinning aan het Hemelsche rijk blijve: een zeer waarschijnlijk vermoeden, om niet meer te zeggen.

»De Europeesche gouvernementen hebben gemeend die gedragslijn niet te moeten volgen. Zij hebben verkozen onzijdig te blijven; maar feitelijk is die onzijdigheid niet altijd streng in acht genomen geworden. Vooreerst is de Europeesche gezindheid — al de berigten uit dat land bevestigen het — ten voordeele der oproerlingen; vervolgens hebben schier al de agenten of vertegenwoordigers der mogendheden, tot een zeker punt, den invloed dier gezindheid ondergaan; en eenige hunner daden zijn eindelijk, te regt of te onregte, door beide partijen beschouwd als bewijzen van sympathie ten voordeele der muiters. Men herinnert zich de reis van Cassini naar Nanking en het bezoek den hoofden der insurgenten in die stad gedaan door een vertegenwoordiger van Frankrijk, de heer de Bourboulon; en men heeft evenmin vergeten de soort van slag geleverd tegen de keizerlijken van Chang-Haï door de Europeers dier stad, onder de aanvoering van Engelsche en Amerikaansche officieren. Wij beweeren niet dat die reis en dat gevecht en andere feiten van dien aard, schoon van minder beteekenis, niet door goede redenen te regtvaardigen, zouden zijn; wij konstateeren alleen den [illegible] naar men op goede gronden verzekert,

in China in beide kampen hebben te weeg gebragt. De insurgenten hebben daaruit het besluit getrokken, dat de Europeanen hun genegen, en de keizerlijken, dat de Europeanen hun vijandig waren.

»De sympathie der Europeanen voor de Chineesche opstandelingen heeft twee hoofdoorzaken: vooreerst schrijft men hen toe, zoo geen christelijk geloof, althans eene christelijke overhelling, of, gelijk men zegt, christelijke denkbeelden te hebben; in de tweede plaats meent men, dat zij eene ontzettende magt bezitten en men is verzekerd, dat zij zullen overwinnen. En een naauwkeurig onderzoek van hetgeen tot hiertoe in Frankrijk nopens den Chineeschen opstand is gepubliceerd geworden, bewijst, dat men omtrent een en ander zich grootelijks bedriegt. Onze overtuiging te dien aanzien is gegrond op brieven van missionnarissen, voorkomende in de *Annales de la Propagation de la Foi*, en wordt ook bevestigd door onze laatste brieven van Hongkong ontvangen, welke wij zullen rezumeeren.

»Een belangrijk punt dat in aanmerking dient genomen te worden en waarop men weinig acht geeft in de tot hiertoe verschenen berigten of vehalen, is dat de Chineesche opstandelingen niet een enkel eensgezind en zaamgevat korps vormen, maar integendeel, in vijandige benden verdeeld zijn. Die van Nankin en Chang-Hai zijn bij voorbeeld, zoo onderscheiden dat zij weigeren met elkander in aanraking te komen. Er bestaat alzoo niet de minste overeenstemming in hunne bewegingen.

»De muiters van Chang-Hai zijn inderdaad niets anders dan roovers; zij voeren slechts oorlog om te kunnen rooven en is 't hun gelukt zich staande te houden, dan hebben zij dit te danken aan de partijdigheid der Europeanen, die, hoewel beweerende onzijdig te zijn, op alle manieren de bewegingen der keizerlijken belemmeren en de insurgenten bijstaan, door hun wapens en amunitie te leveren. Deze laatsten hebben eenigen tijd tot bevelhebber een geneesheer gehad, die op zeken ochtend verdwenen was, zonder dat men wist hoe of waarom. Men vermoedt dat hij door de opstandelingen-zelven zal vermoord zijn, wien het waarschijnlijk verveelden hem langer te voorzien van hoopen piasters, flesschen Champagne-wijn naar hartelust en zooveel vrouwen als hij wilde. Onder de Chineesche hoofden zijn er drie, welke onze korrespondent te Hongkong gekend hebben. De een was palfienier en de twee anderen *coulis* of stoeldragers van lieden die nog tegenwoordig de stad bewonen.

»De sympathie der Europeërs te Chang-Haï voor de opstandelingen kan niet in twijfel worden getrokken. Om slechts één voorbeeld aan te halen: men heeft een protestantsch leeraar op de muren der stad gezien, de belegerden tot den strijd aanmoedigende. Het protestantsch dagblad zelfs van Hong Kong, verhaalt die heldhaftige daad en onze korrespondenten hebben brieven gelezen van Chinezen van Chang-Hai aan Chineezen van Hong Kong geschreven, die het bevestigen.

»Gedurende een geruimen tijd, waarschijnlijk onder het voorwendsel van onzijdigheid, hebben de vreemde schepen geweigerd met den Ta-Tay (titel van den mandarijn-gouverneur) te handelen, die voortdurend veel geestkracht heeft getoond en een buitengewone bekwaamheid in het belang des Keizers, en weigerden hem de tolregten te betalen. Eindelijk aan de aanmaningen van dien ambtenaar gehoor gevende, zijn de Engelsche er toe overgegaan om, gelijk vroeger, die regten te voldoen.

»Wat de opstandelingen van Nanking betreft, deze zijn naar de meening onzer korrespondenten roovers, die gelukkiger en meer schrander zijn dan die van Chang-Hai. Door een ondernemend hoofd aangevoerd en bestuurd, die door Chinezen van groote bekwaamheid en misschien ook door Europeërs wordt bijgestaan, zijn zij er in geslaagd den Keizer te doen beven en aan de Fransche officieren, door wie zij bezocht werden, te verzekeren, dat het niet kon missen, dat zij de tegenwoordige dynastie omver wierpen. Maar zijn zij zoo sterk als men beweert? Hebben de Franschen zich niet laten misleiden door uiterlijkheden en is hunne meening ten voordeele der muiters, niet door een eersten indruk geleid geworden, bij den aanblik eener vreemde stad, welke hen als begoochelde? De lezer oordeele, na de volgende onpartijdige en beredeneerde voorstelling van den toestand.

»Volgens de berigten van de warmste voorstanders der opstandelingen van Nanking, hebben deze in die die stad 5 à 600,000 man en 450,000 in regementen verdeelde vrouwen, welke laatsten een geheel afzonderlijk legerkorps vormen, zoodat zij met de mannen volstrekt in geen aanraking kunnen komen, behalve in gouvernementszaken. Maar in de vier provinciën, welke de insurgenten in beroering hebben gebragt, is het volk, welks godsdienstige denkbeelden zij bestrijden en dat zij tamelijk wreed behandelen, hen niet genegen. Zij bezitten er eenige steden, maar op het platte land is niemand voor hen. Rondom Nanking zelfs is het platte land hun niet onderworpen en wel in zoo verre, dat, volgens hetgeen hunne partijgangers verzekeren, een korps van 17000 keizerlijken hen onafgebroken verontrust. Maar hoe is het mogelijk dat die 17000 man, welke volgens de berigten tot voor de poorten der stad komen, niet door de 600,000 man en de 450,000 vrouwen-soldaten, waarvan men zoo veel spreekt, vernield zijn?

»Van een anderen kant doen zij zeggen dat hun noorderleger ontelbaar en minstens 300,000 man sterk is. Vooreerst zijn de berigten uit het noorden zoo duister, dat men met waarschijnlijkheid kan veronderstellen, men van dien kant niets verneemt dan wat de muitelingen (meesters van den stroom en het kanaal), wel willen laten doorgaan. Hoe komt het vervolgens dat, is dat leger zoo sterk en de gesteldheid der keizerlijken, gelijk men zegt, schier wanhopig, hoe komt het dat hunne vijanden eensklaps twee sterke steden in Kiang-Nan hebben ontruimd, om dat noorder leger te gaan versterken? of waarom nemen zij niet liever een goed korps troepen te Nanking, *indien het waar is* dat er zoo veel krijgslieden zijn. De zaak, men moet bekennen, zou onverklaarbaar zijn. Wij meenen alzoo zonder vermetelheid te kunnen besluiten, dat er veel fabelachtigs is in al wat men van die Chineesche legers verhaalt.

»De Europeërs, welke de partij der muitelingen zijn toegedaan, bewonderen grootelijks de organizatie van hun gouvernement te Nanking. Indien het waar is wat zij er van zeggen, dan is die organizatie inderdaad verwonderlijk. Mannen en vrouwen, ieder is soldaat; er bestaat geen gezin, men heeft geen zorgen meer; men behoeft niets anders te doen dan zijn rantsoen te ontvangen. Dagelijks deelt men het uit aan een millioen inwoners. 't Is, gelijk men ziet, het kommunismus op groote schaal. Daarentegen bestaat het gemeenschappelijk bezit der vrouwen niet; maar integendeel is het den mannen en vrouwen streng verboden en wel op zware straffen, met elkander in aanraking te komen.

»Kan men nu ter goeder trouw veronderstellen, dat een staat van zaken zoo weinig overeenkomstig met de natuur, bovenal met de Chineesche natuur, en door dwangmiddelen aan een millioen mannen en vrouwen opgelegd van langen duur kan zijn? Ook te Hongkong bekennen eindelijk de ijverigste aanhangers der muitelingen, zij die hen onverwinnelijk en zeker van de overwinning voorstellen, dezen bekennen, wanneer men bij hen aandringt, dat dit alles slechts voorloopig is, en dat, zijn binnen weinige maanden de insurgenten van Nanking niet meester van Pekin, zij verloren zijn!

»Veronderstellen wij nu dat de oproerlingen van Chang-Hai overwonnen worden, dat waarschijnlijk gebeuren zal, althans indien de Europeanen niet volharden daartegen beletselen op te werpen, dan zullen de insurgenten van Nankin zich tusschen twee vuren ingesloten zien, en hunne stelling zal buitengemeen moeijelijk worden.

»Den eenen dag, zegt men, dat de rebellen in het noorden voordeelen behalen, en een hunner legers naar het zuiden terugtrekt; den volgenden dag behelzen andere brieven integendeel, dat de muiters een nederlaag hebben geleden, die hun dwingt terug te deinzen. Te Hong Kong weet men niets, of bijna niets met zekerheid: dat men daarnaar het vertrouwen beoordeele, hetwelk de meeste berigten verdienen, die in Europa ontvangen worden.

»Wij hebben genoeg gezegd, naar wij meenen, om te bewijzen dat er veel is af te dingen op al wat men beweerd heeft ten aanzien der magt van den opstand en zijne gelukkige kansen. Nu twee woorden over de *christelijke* of zelfs *katholieke* denkbeelden, welke men den insurgenten toeschrijft. Men vindt in hunne daden geen enkel bewijs er van en zekerlijk, ze bestaan noch in hun verstand noch in hun hart. Onderzoeken wij hunne boeken. Ziehier hun voornaamste dogma, de hoeksteen van hunne godsdienst: »Tai-Ping (*leerling van een Protestant*) is de jongste broeder van Jezus Christus; hij is tweemalen ten hemel gevaren en viermalen er uit afgedaald om de Chineezen te verlossen (*woordelijk*)."

»Noemt men dat een *christelijk* denkbeeld? Van Sakramenten, van offerhande, van Priesterschap, in een woord van christelijke leer, vindt men geen woord! Het hoofd der opstandelingen, hij, naar men zegt, die de boeken maakt, die ze doet drukken heeft, volgens de bevestiging zijner aanhangers zes en dertig vrouwen; en men maakt van hem een apostel en men wil dat de gewapende discipelen welke hij tot rooverijen aanvoert, christenen zijn! Men moet bekennen dat zij die het zeggen en schrijven ligt te bevredigen zijn; óf zij hebben de boeken van *Taï-Ping* niet goed gelezen, óf zij weten niet wat het christendom is.

»Na al het bovenstaande schijnt het ons onnoodig ernstig de hypohees te wederleggen, volgens welke de boeken der Chineesche insurgenten, eenigerwijze zouden gekopieerd zijn naar de manuscripten, welke de vroegere missionnarissen in Kouang-Si gelaten hebben. Zij die de wetenschap kennen der paters-Jezuiten, schrijvers der eerste Chineesche boeken over de christelijke leer en de volmaaktheid van hun onderwijs, moeten grimlagchen dezen geschriften te hooren toeschrijven, waarin men geen ander spoor van Christendom vindt, dan eenige protestantsche denkbeelden, waarvan de geest den vreemden oorsprong verraadt.

»Veronderstellen wij nogthans dat de muitelingen zijn wat men wil, wat zal er gebeuren indien zij overwinnen en wat is van hen voor den handel en de godsdienst te hopen? Gelooft men dat die insurgenten, welke met zooveel trotschheid en hoogmoed een vertegenwoordiger van Frankrijk ontvangen hebben, gelooft men, dat zij na de overwinning handelbaarder zullen zijn? Bekennen allen, die hen genaderd zijn, niet dat de Europeanen, om behoorlijk met hen te onderhandelen, gedwongen zullen zijn geschut te gebruiken? Wat zal men alzoo gewonnen hebben door hen te ondersteunen? Ziedaar wat den handel betreft. Wat aangaat de godsdienst, zij hebben, men zal het toegeven, christelijke denkbeelden, maar zij hebben er tevens die volstrekt niet christelijk zijn, iedereen is er van overtuigd; zij hebben het overigens te Nanking bewezen, dat verdraagzaamheid hun gebrek niet is en de missionnarissen zullen Taï-Ping als den *jongsten zoon van Jezus Christus* moeten beschouwen, willen zij zich en hunne geloovigen voor vervolging vrijwaren.

»Ook zelfs, in de veronderstelling dat de muitelingen de overwinning behaalden, heeft men weinig van hen te verwachten; doch dat is niets meer dan een veronderstelling, en naar de meening van lieden die met China volkomen goed bekend zijn, is ze het minst waarschijnlijk. Derhalve, wordt ze niet verwezenlijkt, worden de muitelingen overwonnen, welke zal alsdan de gesteldheid der missionnarissen en Christenen zijn? Zal de overwinnende Keizer zich niet aan hen wreken, wegens de soort van verachting welke de Europeanen hem tegenwoordig toedragen en wegens al de teekenen van sympathie door hen aan de muitelingen gegeven?

»Ziedaar hoofdzakelijk de berigten en beschouwingen, welke onze korrespondenten van Hong-Kong ons geven en waarop zij ons opmerkzaam maken. Zij zijn overtuigd dat men zich op zonderlinge wijze vergist omtrent den aard, de oorzaken, den voortgang en het doel van den Chineeschen opstand en omtrent de kansen die de opstand heeft van te slagen; dat niets de sympathie of het vertrouwen regtvaardigt, 'twelk de opstand inboezemt; dat demonstratien ten voordeele er van geen nuttig gevolg kunnen hebben, maar ernstige onaangenaamheden moeten na zich slepen en groote gevaren voor de toekomst der godsdienst in China; en dat eindelijk, in de betrekkingen der Europeanen, hetzij met de insurgenten hetzij met de keizerlijken, en bovenal van hen die met een officieel karakter zijn bekleed, het verstandig zou zijn al datgene te vermijden, wat in strijd mogt schijnen met de pligten der onzijdigheid, welke de gouvernementen willen in acht nemen."

Wij zijn in staat gesteld te kunnen berigten, dat tusschen den heer Ruyssenaers en eenige voorname kapitalisten eene overeenkomst gesloten is tot ten-uitvoer-legging der aan hem verleende koncessie tot den aanleg van een onderzeeschen telegraaf tusschen de Engelsche en Hanoversche kust.

De heeren lord de Mauly, sir James Carmichael, respektivelijk president en vice-president van de onderzeesche telegrafen tusschen Dover, Calais en Ostende, J. W. Brest, ingenieur en de bestuurder van den onderzeeschen telegraaf van Europa naar Algiers, staan thans mede aan het hoofd dezer belangrijke onderneming, zoodat men bij hunne bekende ondervinding in dit vak, op eenen goeden uitslag mag vertrouwen, en even voordeelige resultaten voor de deelnemers verwachten, als onder hun bekwaam bestuur de onderzeesche telegrafen naar Calais en Ostende opleveren.

Afkeerig van allen onwettigen voorrang in het overbrengen der tijdingen of beurs-exploitatiën, stelt de direktie dezer nieuwe maatschappij zich voor, ook deze dienst tusschen Hannover en Engeland in te rigten geheel in overeenstemming met de belangen van het publiek. Dat de heer Ruyssenaers, bestuurder op het vasteland der bedoelde onderneming, daartoe krachtig medewerken zal, daarvoor strekt zijn volhoudend streven, om misbruiken bij den internationalen telegraaf hier te lande te weren, ten waarborg. (*Grondwet.*)

Z. M. heeft 1°. benoemd: tot ridder der orde van den Ned. Leeuw H. G. Kruseman, kol. der inf. bij het leger in Ned. Indie; tot gen.-maj. bij genoemd leger A. Meis; tot notar. te Waalwijk E. Tijsmans, en te Haastrecht J. G. Brouwer Nijhoff; tot plaatsverv. kantonr. te Middelburg Mr. N. C. Lambrechtsen, en te Goes Mr. J. van der Mandere; 2°. eervol ontslagen de luit. ter zee 1e kl. J. Roelofs, thans in Oost-Indie.

Bij den minister van Finantiën is ontvangen een coupon groot $f\,1{,}23\frac{1}{2}$, door een onbekende, onder het postmerk Deventer, dd. 6 dezer, tot vergoeding voor te weinig betaald successiergt, ingezonden; almede is bij Z. Exc. ontvangen $f\,50$, door een onbekende, zich teekenende Cs. H. L., onder hetzelfde postmerk dd. 9 dezer, ten behoeve van 's rijks schatkist ingezonden.

De kommissie van rapporteurs voor het voorstel van den heer Groen van Prinsterer betrekkelijk de bestaande verordeningen op de autorisatie voor bijzondere scholen, heeft — na kennis genomen te hebben van de Memorie van beantwoording, door dien heer onder dagteekening van 5 Julij jl. op haar voorloopig verslag van den 3 Junij jl. ingezonden, en van het daarbij gevoegde gewijzigd voorstel van wet — geen nader onderzoek te dezer zake in de Afdeelingen noodig geoordeeld. Tevens heeft zij gemeend zich van het uitbrengen van een eigen bor-

deel omtrent de punten, in de gewisselde stukken behandeld, te kunnen onthouden.

's GRAVENHAGE, 12 Julij. In de zitting van de Tweede Kamer der Staten-Generaal is het ontwerp van wet, tot onteigening van perceelen tot uitbreiding van de stad Arnhem, met algemeene stemmen aangenomen.

— Heden na de zitting zullen de afdeelingen vergaderen, om te onderzoeken de ontwerpen van wet nopens: 1°. den uitvoer van goud en zilver in Nederl. Indie; 2°. het koloniaal batig slot over 1851; en 3°. de wijziging en verhooging van Hoofdstuk IX B. der Staatsbegrooting over 1853.

— Heden nacht zijn te Vlaardingen aangekomen de derde haringjager met 13 ton en de vierde met 33 ton haring. De gewone hoeveelheid is anders te zamen 270 à 350 ton. Er blijkt alzoo daaruit, dat de vangst tot hiertoe allergunstigst is.

— De heer Homonhoff, sekretaris van het Russische gezantschap, alhier, zal binnen kort naar St.-Petersburg vertrekken.

— Z. K. H. prins Hendrik is gisteren avond in de rezidentie aangekomen, en is heden morgen met den eersten spoortrein naar Rotterdam vertrokken, om bij het feest van de Yacht-club tegenwoordig te zijn.

STATEN-GENERAAL.

TWEEDE KAMER.

Zitting van Dingsdag, 11 Julij.

In deze zitting zijn van de heeren Delprat en Beens de geloofsbrieven ingekomen; dezelve zijn in handen gesteld eener kommissie, bestaande uit de heeren v. Goltstein, Meeussen en Mackay.

Deze kommissie heeft tot toelating geadviseerd na aflegging der gevorderde eeden. Is ingekomen een kon. besluit, waarbij de voorzitter gemagtigd wordt van die heeren de eeden af te nemen. Na aflegging dier eeden hebben beide heeren zitting genomen.

Zijn ingekomen drie ontwerpen van wet, als: 1°. tot afschaffing van de regten op het goud en zilver in Nederl. Indie. 2°. houdende regeling van het gebruik van het koloniaal batig slot over 1852; en 3°. houdende wijziging van hoofdstuk IX B der Staatsbegrooting voor 1853. Naar de afdeelingen verzonden.

Zijn ingekomem missives van de Eerste Kamer, houdende kennisgeving van de aanneming der ontwerpen, laatstelijk van de Tweede Kamer ontvangen. Ook zijn missives ingekomen van den direkteur van het kabinet des Konings, mededeelende 's Konings goedkeuring van de door de Staten-Generaal laatst aangenomen wetten.

Zijn ingekomen twee missives van den minister van Kolonien houdende 1°. inlichtingen op een adres van den heer van Vliet. — Drukken en ronddeelen en in handen gesteld eener kommissie bestaande uit de heeren: Hugenholtz, Storm van 's Gravensande, Godefroi, Elout en Strens. 2°. houdende mededeeling eener publikatie nopens den vrijen aanvoer van rijst in Neerl. Indie. — Drukken en ronddeelen en verzending aan eene kommissie bestaande uit de heeren Westerhoff, Bieruma Oosting, Stolte, van Eck, en v. d. Heyde.

Is ingekomen eene missive van den minister van Buitenl. Zaken, mededeelende een afschrift van de met Baden-Baden gesloten overeenkomst nopens de afschaffing van het aftogtsregt enz. — In handen eener kommissie bestaande uit de heeren Hengst, de Kempenaer, van Akerlaken, van Deinse en Meeussen.

Zijn ingekomen eenige verzoekschriften, die naar de kommissie *ad hoc* worden verzonden.

De vergadering gaat thans over tot het zamenstellen harer afdeelingen.

De *Voorzitter* deelt mede dat door de afdeelingen benoemd zijn:

Tot *voorzitters*, de heeren: de Kempenaer, Groen van Prinsterer, van Rappard, van Goltstein, en van Bosse.

Tot *onder-voorzitters*, de heeren: van Heiden Reinestein, van Nispen van Sevenaer, Baud, Schimmelpenninck v. d. Oye, en van der Brugghen.

Tot *leden der kommissie voor de verzoekschriften*, de heeren: de Lom de Berg, Zylker, van Deinse, Dommer van Poldersveldt, en Delprat.

Op voorstel van den *Voorzitter* is besloten de beraadslagingen over het ontwerp nopens de onteigening van gronden in Arnhem, morgen te doen plaats hebben; en die over het voorstel van den heer Groen, nopens de oprigting van bijzondere scholen, te bepalen op aanst. Vrijdag.

De kommissie van rapporteurs is gereed met haar eindverslag over het ontwerp-reglement voor Nederl. Indie.

De *voorzitter* stelt voor de diskussien over dit ontwerp te houden op aanst. Maandag. — De heer van Eck stelt voor om de bepaling van den dag aan te houden tot na het drukken van het eindverslag. — Op voorstel van den heer van Rappard wordt besloten het eindverslag dadelijk voor te lezen. Er blijkt uit dit verslag dat 3 leden tegen en 1 voor een nader onderzoek in de afdeelingen gestemd waren. — Alsnu in omvraag gebragt wordende het voorstel van den voorzitter om Maandag, ten 11 ure, de beraadslagingen te doen plaats hebben, is dit voorstel aangenomen met 41 tegen 6 stemmen. — *Tegen* de heeren van Eck, de Poorter, Thorbecke, van den Veen, van Hoëvell en van Bosse.

De vergadering is daarna tot morgen gescheiden.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

FRANKRIJK.

PARIJS, 11 Julij. De inhoud van het antwoord door het kabinet van Petersburg gegeven, blijft nog altijd een raadsel, en van officieele zijde is er nog niets van wereldkundig gemaakt.

Dat de oorlog met kracht gevoerd zal worden, wordt algemeen geloofd en wel tengevolge van het Russische antwoord. Naar men verzekert, is dat antwoord eindelijk bij onze regering ontvangen, maar het moet zoo dubbelzinnig luiden, dat men niet weet wat er van te denken zij. Alleen moet zooveel duidelijk wezen, dat de Russische voorstellen volkomen onaanneembaar zijn, en niet tot grondslag van nieuwe onderhandelingen kunnen dienen. Pruissen is, zoo men zegt, niet van dat gevoelen, maar dringt er op aan, dat men op nieuw vredelievende pogingen zal aanwenden. Van Oostenrijk hoopt de regering, dat deze mogendheid, in weerwil van de geschorste bezetting van Wallachije, de nieuwe voorstellen van Rusland, in overeenstemming met de Westersche mogendheden verwerpen zal.

— Het *Journal de Constantinople*, van 29 Junij behelst een rapport van Omar-Pacha over den laatsten aanval der Russische troepen op Silistria en de opbreking van het beleg. Hetzelfde blad bevestigt de reeds vroeger gemelde nederlaag door het leger in Azie ondergaan.

— De *Moniteur de la Flotte* deelt mede, dat er eerstdaags alhier zal aankomen eene stoomboot der keizerlijke marine, welke in werking zal worden gebragt door stoom uit water en chloroforme verkregen.

— Men schrijft uit Boulogne-sur-Mer, dat de generaal Baraguay d'Hilliers aldaar aangekomen is.

— Uit St.-Petersburg wordt gemeld, dat tusschen den grootvorst-troonopvolger en den grootvorst Konstantijn, ten opzigte van de Oostersche aangelegenheid een verschil van gevoelen bestaat, dat sedert eenigen tijd een ernstig karakter schijnt aan te nemen. Laatstgenoemde staat aan het hoofd der fanatieke oud-Russische partij.

— Een artikel in den *Constitutionnel* over de teruggave van Finland aan Zweden, in verband met het besluit des Keizers, om te Boulogne de voor de Oostzee bestemde troepen zelf in oogenschouw te nemen, heeft groot opzien gebaard. Men leidt daaruit af, dat in de Oostzee nog belangrijke gebeurtenissen te wachten zijn. Ook wordt hier verzekerd, dat het in het plan der Westersche mogendheden ligt, om door de vloot in de Zwarte Zee een aanval op Odessa te laten doen, zelfs nog voor men Sebastopol aantast.

— De *Moniteur* deelt een rapport mede van den vice-admiraal Hamelin, betreffende de drie Fransch-Engelsche fregatten die Sebastopol verkennende, door zes Russische oorlogschepen werden aangevallen; het rapport verklaart, dat de Russen, toen zij bemerkten dat de Fransch-Engelschen tot strijden bereid waren, in allerijl naar Sebastopol terug stroomden.

— De gewone tijdingen uit Spanje komen zeer ongeregeld aan. De laatst ontvangene loopen tot 5 Julij. Te Madrid wilde men toen weten, dat de insurgenten voortdurend in zuid-oostelijke rigting terugtrekken, zonder dat het verder tot eene ontmoeting met de koninklijke troepen was gekomen.

De chefs der insurrektie beschuldigen, zonderling genoeg, de aan de Koningin getrouw gebleven hoofd-officieren, dat al wat gebeurt en nog gebeuren zal, hun schuld is. Indien zij toch tot de algemeene beweging toegetreden waren met hunne onderhebbende manschappen, dan zoude de Koningin gedwongen zijn om van ministerie te veranderen, zonder dat het een droppel bloed gekost had. Thans daarentegen zeggen zij, is eene eenvoudige demonstratie tegen het ministerie, in een bepaalden opstand veranderd.

— Het *Journal des Debats*, na de maatregelen door het Spaansche gouvernement ter beteugeling van den opstand genomen, te hebben medegedeeld, voegt er bij:

»De generaal O'Donnel verliest intusschen den moed niet, en heeft twee brieven aan de Koningin Isabella geschreven: beide zijn gesteld in een betamelijken eerbiedigen toon, waarin de generaal zijne toewijding en trouw jegens de Koningin betuigt. Wat hij gedaan heeft is hem door niet het minste gevoel van vijandigheid ingeboezemd, wel integendeel, door een opregten wensch om de Koningin en hare dynastie tegen de onvoorzigtigheid dergener te beschermen, die onder voorwendsel van hare, voor alle Spaansche harten dierbare zaak te dienen, ze in gevaar brengen door hunne vermetelheid en gewelddadigheden. De generaal herinnert aan zijn bewezen diensten; hij vergelijkt ze bij die van hen die zich tusschen de Koningin en hare beproefde dienaren plaatsten: en vraagt rekenschap aan de ministers van het gebruik dat zij van het vertrouwen der kroon gemaakt hebben. Hij beschuldigt hen het schandelijk misbruikt en daardoor nieuwe onlusten in Spanje te hebben verwekt, dat niet anders begeert dan te bloeijen onder den wettigen scepter van zijne vorstin en der geregelde en wettige bescherming van hare konstitutioneele magt. Aanvankelijk hadden die brieven op den geest der Koningin eenigen indruk gemaakt en veel agitatie rondom haren persoon: men spraak van verzoening, van overeenkomsten, en plannen van onderhandeling werden voorgesteld en ondersteund door personaadjes die aan het hof hooge en gewigtige posten bekleeden; men merkt zelfs op dat de Koningin niet geheel warsch voor die neiging tot toegevendheid was. Maar de tusschenkomst van den prezident van den ministerraad heeft die neiging vernietigd. De graaf van San-Luis heeft onder 't oog gebragt dat het gezag der Koningin dra verloren zou zijn, indien men met de insurgenten in onderhandeling trad; dat er slechts een goede gedragslijn te volgen was; dat men voor den opstand niet moest terugdeinzen, maar dien het hoofd bieden en het in dit oogenblik niets anders betrof dan hem te bestrijden en te overwinnen. Die raad heeft bovengedreven en er is besloten met verdubbelde geeskragt en magtontwikkeling voort te gaan. 't Behoeft niet gezegd te worden, dat de brieven van O'Donnel onbeantwoord zijn gebleven.

WEENEN, 10 Julij. De *Presse* deelt een depeche mede afkomstig uit Petersburg en waarin gemeld wordt dat het bombardement van Kroonstad den 30 Junij door de vereenigde vloten is geopend, en altijd bij het afzenden der depeche, nog voortduurde.

— Men verzekert dat de Keizer eerstdaags de lang besproken reis naar Hongarije zal ondernemen.

— De diplomatieke betrekkingen tusschen Oostenrijk en Zwitserland, zullen, naar men wil, weder hersteld worden.

— Vorst Gortschakoff, de overbrenger van het antwoord van den Czaar, heeft een koerier naar Petersburg gezonden, om nieuwe instruktien te vragen, wijl het kabinet van Weenen vele bedenkingen tegen het Pruissische antwoord had te maken.

— De *Oest. Coresp.* van 8 dezer, behelst een artikel, gerigt tegen de *Bresl. Ztg.*, welke beweerd had, dat Oostenrijk het regt niet heeft, om de vorstendommen militair te bezetten, ingeval de Russen die streken mogten ontruimen. Het Weener dagblad beweert namelijk dat Oostenrijk daartoe alle regt heeft. In geval namelijk de Russen die streken ontruimen, trekken de troepen van keizer Frans Jozef ze binnen, met goedkeuring van den Sultan; zoo niet, dan is Oostenrijk tot die bezetting verpligt door den geest en den letter van het traktaat van 20 April. Rusland handelt echter verkeerd door uit deze bezetting een regt van oorlog af te leiden. De *Corresp.* voegt er bij, dat er ongelukkig alle waarschijnlijkheid bestaat, dat de Russen Wallachije nog niet zoo spoedig ontruimen zullen; in dat geval behoort het Oostenrijk-Pruissisch traktaat in zijn geheele uitgestrektheid uitgevoerd te worden. Voor 's hands, zoo sluit dat blad, behoort men de definitive besluiten van Rusland op de Oostenrijksche sommatie af te wachten.

Uit dit artikel, dat klaarblijkelijk van hooger hand is uitgegaan, blijkt dus, dat de Russische gezant nog geen zoodanig difinitief besluit heeft overgebragt, en schijnt het gevoelen van dezulken juist te wezen, die beweren, dat hij niets heeft medegebragt als voorstellen, waarover hij zoo lang mogelijk moet onderhandelen.

STADSNIEUWS.

BURGERLIJKE STAND.

AMSTERDAM, 12 Julij.

BEVALLEN (10 Julij): F. W. Molster, geb. Tendering, D. — H. Lefebure, geb. Hart, Z. — S. H. Hopman, geb. Hulles, D.

OVERLEDEN (5 Julij): C. Dom, wed. J. J. Berke, 68 j.

HANDELSBERIGTEN.

ROTTERDAM, 11 Julij. AFLOOP DER VEILING, heden alhier gehouden:

1284	blokk.	MAHONIEHOUT,	verkocht tot 18 à 51 c.
34	"	"	" 21 " [illegible] "
11	ton	POKHOUT	" f 3[illegible]
6	"	Domingo GEELHOUT	" " [illegible]

GRAANMARKT.

AMSTERDAM, 12 Julij. Tarwe bij gerijven als voren; verkocht: 127 ℔ o. b. Pools. f 450; 125 ℔ n. dito f 435; 127 ℔ dito f 425; 126 ℔ mindere dito f 390; 122 ℔ Vriesche f 385.

Rogge tot vorige prijzen aan cons. verkocht: 121 ℔ o. Pruissische f 308; 120 ℔ n. dito f 275; 122 ℔ o. Amerikaansche f 297; 122 ℔ n. Odessa f 281; 117 ℔ n. Petersb. f 268; 117 ℔ o. gedroogde f 265; 117 ℔ jar. Archangel f 265.

Garst in een doen; 101 ℔ Vriess. Winter f 164; 115 ℔ Deens. Cheval. f 202; 114 ℔ Deensche f 196.

Haver en Boekweit zonder handel.

Op 9 vaten Olie in Sept., Oct. en Nov. ek. 68 £. *Raapolie* op 6/w. f 39¼; Vliegend f 38¾; 1°. Sept. ek. f 38¼; Oct. f 38½; Nov. f 38½; Dec. f 38¾. *Lijnolie* op 6/w. f 39¼; Vliegend f 38. *Hennepolie* op 6/w. f 41; Vliegend f 40¼.

ROTTERDAM, 11 Julij. Tarwe. 160/2 ℔ Bovenlandsche Ris f 455; 160, 162/2 ℔ puike dito dito f 460, 470. — Gerst, te Delfshaven: 135/2 ℔ Rostocker f 210; 127/2 ℔ Libau f 252, 253.

SCHIEDAM, 11 Julij. Rogge. Verkocht: 142/2 ℔ Archang. f 286 1/m. — Gerst. 128/2 ℔ Libau f 250 6/w.; 130/2 ℔ Windau f 260 6/w., f 261 3 m. — Moutwijn f 18,—; Jenever f 22,50; Amst. Proef f 23,75, per Ned. vat zonder fust, zonder de belasting.

ANTWERPEN, 11 Julij. *Koffij.* Hiervan heeft men als verkocht te vermelden: 800 balen Domingo en 350 balen Brazil.

Suiker. Van *Ruwe* zijn verkocht 200 kisten Havana, en van *Geraffineerd* 100 Tons Crushed en in Broden.

Tabak. Wij hebben een omzet te vermelden van 166 vaten Kentucky en 49 vaten Maryland.

Honig. Gevraagd tot hoogere prijzen; 70 fusten Havana zijn omgezet.

Granen. De markt blijft kalm. Eene lading Dantziger Tarwe

heeft men voor ƒ17 afgegeven en voor Odessa Rogge is ƒ 11½ betaald.

LONDEN, 10 Julij. *Suiker. Ruwe.* Voor zeilende ladingen is meer vraag opgekomen, zonder prijsverhooging. *Geraffineerd.* Hollandsche Crushed met genegen verkoopers en weinig vraag.

Koffij. Weinig zaken in Native Ceylon en goed ordinair op 44 a 44 s. 6 d. gehouden.

Thee. Superieure Congo met geregelden aftrek tot vaste prijzen; ordinaire soorten blijven gedrukt.

Rijst. Eene partij van 1000 balen ordinair Bengaalsch is tot 11 s. 9 d. omgezet.

Talk vast met weinig zaken.

LIVERPOOL, 10 Julij. *Katoen.* Met een zeer flaauwe markt, zonder prijsverandering.

BORDEAUX, 8 Julij. *Voorloop* 3/6 met kooplust tot fr. 208

PRIJS-COURANT DER EFFEKTEN.

	pCt.		11 JULIJ 4 u. gebl.	12 JULIJ 4 u.			gebl.
Nederl., Werkel. Schuld à	2½	pCt.	58 7/16	58¼	à	58½	58½
Dito Dito	3	„	70 13/16	70⅝	„	70 13/16	
Dito Dito	4	„	88	88	„		
Amortisatie	3½	„		86½	„		
Handel-Maatschappij	4½	„			„		
Haarlemmermeer	5	„			„		
O. I. Leening 1844	4	„			„		
Aand. Arnh. Spoorweg	4½	„			„		
Dito Hollandsche dito					„		
Obligatiën	4½	„			„		
België, Certifikaten	2½	„			„		
Dito	4½	„			„		
Dito *Rothschild*	2½	„	47⅞	47⅞	„		
Frankrijk, Certifikaten	3	„			„		
Rusl., bij *Hope en C°.*	5	„	98⅝	99⅛	„	99⅝	
Dito A°. 1828—1829	5	„	98⅛	98⅝	„		
Inschr. op 't Grootboek	6	„			„		
Dito Certifikaten	6	„			„		
Certifikaten te Hamburg	5	„			„		
Negot. 1831 en 1833	5	„			„		
Negot. 1840	4	„	76⅞	76¼	„		
Dito *Stieglitz*	4	„			„		
Dito Nieuwe	4	„			„		
Nieuwe Engelsche	4½	„	82½	82¼	„	82½	
Spanje, Nieuwe 3 pCt., thans	1	„	18 15/16	18¾	„	18⅞	
Nieuwe	3	„		39¾	„	39⅞	
Binnenlandsche	3	„	35 7/16	35¼	„	35⅜	
Cert. Coup. Sp. Com.			4 5/16	4 5/16	„		
Amortisable Schuld					„		
Portugal, te Londen	3	„	36 7/16	36¼	„	36⅝	
Dito Uitgestelde					„		
Weener Bank	4	„			„		
Metalliek 1816—1852	5	„	61¾	61¼	„	61¾	
Dito 1847	2½	„	31½	31 7/16	„	31 9/16	
Dito 1851 en 1852	2½	„	31½	31 7/16	„	31 9/16	
Dito 1854		„	71½		„		
Dito 1849	5	„	72½	72¼	„	72¾	
Dito Letter B	5	„	72½	72¼	„	72¾	
Aand. ƒ500 bij *Rothsch.*					„		
Dito - 250 dito 1839					„		
Napels, Cert. bij *L. en B.*	5	„			„		
Polen, Obligatiën	4	„		66¾	„		
Aandeelen 1835					„		
Dito met Loting fl. 500					„		
Sardinië, te Londen	5	„			„		
Denemarken, dito	5	„			„		
Peru, dito	4½	„			„		
Grieken, te Londen	5	„			„		
Philadelphia, bij *Hope en C°.*	5	„			„		
Dito te Londen	6	„			„		
Dito Bank					„		
Louisiana, te Londen	5	„			„		
Brazilië, te Londen 1824	5	„			„		
Dito 1843	5	„			„		
Grenada, dito à £ 100	2½	„			„		
Dito Uitgestelde					„		
Ecuador					„		
Mexiko, te Londen £ 100	3	„	23 9/16	23 7/16	„	23½	
Dito Onbepaalde	3	„	23 9/16	23 7/16	„	23½	
Venezuela, te Londen	3¾	„			„		
Dito Uitgestelde	1	„			„		

Aanvankelijk toonde de markt eene neiging tot verderen achteruitgang, doch sluit, op het effektueeren van eenige kooporders in de hoofdsoorten van binnenl. en buitenl. effekten, weder bijna als gisteren

Koers van het Geld: Beleening 3 pCt., Prolongatie 2½ pCt. Diskonto 3 pCt.

Wisselkoers.

Parijs	2/m.	ƒ 55 15/16	Livorno	2/m.	ƒ 38¼
„	zigt	» 56 5/16	Napels		» 82¼
Bordeaux	2/m.	» 55⅜	Petersburg	»	» 1.76
„	½/m.	» 55¾	Weenen	6/w.	» 26½
Madrid	3/m.	» 240	Augsburg	»	» 35¼
Cadix	»	» 240	Frankfort	»	» 99
Sevilla	»	» 237	Hamburg	2/m.	» 35 5/16
Bilbao	»	» 238	»	zigt	» 35⅜
Lissabon	»	» 40¾	Londen	2/m.	» 11,60
Porto	»	» 40¾	»	zigt	» 11,70
Genua	2/m.	» 48¾	Rotterdam		» ⅛

BUITENLANDSCHE BEURZEN.

ANTWERPEN, 11 Julij. Belg. leen. 2½ pc. 51¼, 1840, 1842 4½ pc. 88⅝, 1848, —; Spanje 1—3 pc. 18 11/16; Binnenl. 3 pc. 35⅜; Romeinen 5 pc. 81¼; Oostenrijk Metalliek 5 pc. 65¼

PARIJS, 11 Julij. Fransche 3 pc. 71.85; 4½ pc. 98 —; Bank-Aktiën —; 3 pc Spanje 35¼; id. 1 pc. 19; 4½ pc. Rusland —; Met. 5 pCt. 81; Rom. Leening 1850 —.

LONDEN, 11 Julij. Consols 91⅝; 3 pc. Spanje buitenl. 37½; 1 pc. dito 19; Comité-Bewijzen 4; Passive 4; 5 pc. Rusl. 97; 4½ pc dito 81½; 4 pc. Holl. 90¼; 2½ pc. id 59¼; 5 pc. Sardinië 85; Brazilië 99; 4½ pc. Peru 66⅛; Gren. uitg. 6¼; id. werk. 17; 3 pc. Mexiko 23⅞; 4 pc. Portugal 39; Ecuador 3⅜; Wissel op Amst 11.17¼; Parijs —.—; Petersb. —; Grieken (blaauw) 6.

WEENEN, 11 Julij. Met. 5 pc. 85⅞; id. 4½ pc. 75¾; Bank-Aktien 1262; Wissel op Londen 12.39, Amst. —; Parijs 152½, Goud 34¾; Zilver 31¾; Nieuwe Leening —.

BERLIJN, 11 Julij. 4½ pc. Pruissische Staatschuld —; 4½ pc. Rusland 81¼; 5 pc. 92⅞; Wissel op Londen 2/m. 6 Th. 14¼; Parijs 78¼; Amst. 139¾; Ween. —; Petersburg 101.

HAMBURG, 11 Julij. Spanje 3 pc. 33½; id 1 pc. 17⅞; Rusl 5 pc. 91; 3 pc. Mexikanen 16¾; Wissel op Amst. 13.3½; Londen kort 35 95.

FRANKFORT, 11 Julij. Met. 5 pc. 65⅛; 3 pc. Spanje binnenl. 35⅝; id. 1 pc. 19; Wissel op Londen 3/m. —; Amsterdam —; Parijs —; Weenen —.

SCHEEPSTIJDINGEN.

LONDEN, 10 Julij. Het Nederlandsche schip Annechiena Jantina, kapt. S. G. Oostra, van Riga naar Rotterdam, is den 8en dezer alhier alhier als prijs opgebragt; de kapitein, de stuurman en een matroos zijn naar boord van het wachtschip Waterloo gezonden. Kapt. J. L. C. Kolle en meer andere kapiteins van opgebragte schepen zijn herwaarts gekomen, om een verhoor wegens het schenden der blokkade te ondergaan.

BINNENGEKOMEN:

TEXEL, 11 Julij B. J. Grass, Böre, Akijab, l. v. Falmouth. J. Hilbrands, Anna, Suriname. - P. Rijntjes, Suriname, id.

GEPRAAIDE SCHEPEN.

Den 9en Julij, op de hoogte van de Gallooper Herman de Ruiter, kapt. P. J. Feijut, van Amsterdam naar Batavia.

CARGA-LIJSTEN.

AMSTERDAM.

SURINAME, Anna, J. Hilbrands: 20 b. Katoen, van Halmael en Comp.: 192 v. Suiker, 80 p. Ruim, Order.

RIVIER-VAART.

AMSTERDAM, 12 Julij in lading naar:

Keulen	E. Coesen, Colln, N°. 15.
„	E. Itschert, Walburger Catharina.
Duisburg	J. Otten, de Johanna.
Mainz	J. Boumans, Mainz N°. 9.
Frankf. & Coblentz	C. A. van Rietschoten Frankfort N°. 22.
Ludwighaven, Manheim & Heilbron.	P. Hartman, Eleonora.
Rijnhoogte	ARNHEM 11 Julij 2 el 70 duim
	KEULEN 11 „ 13 vt. 5 „

Advertentiën.

Te Amsterdam bij C. L. VAN LANGENHUYSEN, Drukker en Uitgever.